

hoc loco disputare post supra dicta. Cuncta, in quibus tum editio Sriramapurensis, tum Londinensis ab hac nostra discrepat, in commentario critico enotabuntur: quibus inter se comparatis, lectores ipsi iudices sunt. Declarat editor in fine praefationis, sese textum Sriramapurenssem, utpote satis probum, recensione suae pro fundamento substruxisse; sed collatis binis codicibus, versus addititios, quos alteruter exhiberet, suis quosque locis inseruisse; ubi lectio varieret, simplicissimam ubique praetulisse *).

Nacta est INSTITUTIO SALUTARIS duos interpretes Anglos, utrosque viros clarissimos et de litteris Indicis optime meritos, CAROLUM WILKINS et GUILIELMUM JONESIUM. Illius translatio anno 1787 Londini prodiit; altera post mortem demum auctoris plenissimae operum omnium editioni tanquam corollarium adiecta est. Religio foret, morari in erroribus summorum virorum, grato animo potius a nobis semper venerandorum; quos errores et operis novitas excusat, et temporum conditio, nullis tunc linguae Sanscritae ediscendae adiumentis, neque grammatica, neque lexico, nedum editionibus librorum vere criticis, in lucem prolatis; denique ipsarum sententiarum peregrinitas, quae forma plerumque, interdum etiam sensu, propter religionum, legum,

---

*) »The Calcutta edition already furnished a good text. This, however, has been carefully collated with two manuscript copies. Such additional verses as these supplied have been inserted in their respective places; and where various readings occurred, the most simple has uniformly been preferred.«